

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ
A CIRCUMSCRIPTIEI ARAD ♦ (ARAD-BIHOR-HUNEDOARA)
APARE LA 1 SI 15 A LUNEI.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor.

Redactor responsabil.
Ing Agr. Insp. General NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

A b o n a m e n t e:
Pentru Circumscripție, pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe, pe un an „ 100.—

Anul Nou fericit.

CUPRINSUL:

	Pag.		Pag.
1. 1935—1936	1	4. Oferte	5
2. Drenarea terenurilor prea umede	2	5. Aviz	5
3. Ținerea butoaelor pline	3		

1935 — 1936.

A trecut anul 1935, petrecut când cu bucurie când cu gânduri, precum ne-a fost orânduit de Cel de Sus și precum ni l-am croit noi înșine prin muncă sânguincioasă cu pricepere, sau prin nepăsare și trândăvie. Multe învățături a putut culege agricultorul deștept în anul 1935 din cele văzute, prin lanuri și grajduri, prin curte și livezi, care aplicate în munca sa pe anul 1936, vor face ca gândurile să se micșoreze, iar gospodăria sa să prospereze, pe lângă toate neajunsurile și greutățile, de care se lovește azi omenirea de pe întreaga suprafață a pământului.

Agricultori! Anul 1936 să vă găsească în zilele de repaus cu cartea în mână, adunați în consfătuiri serioase asupra îmbunătățirii stării voastre agricole, prin priceperea și munca voastră proprie. Trimiteți

copiii la școală, căci fără lumina scrisului și a cititului nici ei nu vor putea concura cu calitatea și cantitatea produselor gospodăriilor din străinătate, conduse de agricultori și utori de carte. Numele Celui ce a creat lumea și în ea pe om, amintiți-L nu numai în zile de gânduri grele, ci și în acele de bucurie. Doresc, ca binecuvântarea Celui Atotputernic asupra muncii voastre, să vă găsească în anul 1936 ca agricultori sânguincioși, în pace și bună înțelegere, în plină conștiință a datoriilor voastre față de pământul nostru strămoșesc, pe care-l scormoniți, pentru a scoate din el bogățiile pe cari le are înmagazinate, spre binele vostru și spre binele întregului nostru neam.

Nic. Popescu
Ing. Agr. Insp. Cl.

Drenarea terenurilor prea umede.

Ing. Agr. Teodor Blaga

Fiecare agricultor cunoaște faptul, că acolo unde terenul este prea umed producțiunea este mai slabă, adică diferitele plante agricole semănate de noi în tr'un pământ prea umed, se vor dezvolta mai slab decât acelea semănate într'unul cu umiditate potrivită. Tot astfel pomii fructiferi plantați într'un teren prea umed, vor avea de suferit și-și vor înceta creșterea și în scurt timp vor pieri.

Pentru o dezvoltare bună, plantele cer întotdeauna o umezeală potrivită a pământului, apa în cantitate prea mare făcându-le să sufere. Pământul umed este greu de lucrat (se lipește de unelte), aerul nu l pătrunde; apa în cantitate prea mare va împiedeca încălzirea pământului. Ca urmare acestor fapte, este încetinirea procesului de descompunere (putrezire) a diferitelor materii organice (gunoi, miriște, etc.) pe cari le vom îngropa în pământ; vor rezulta produse vălmăștoare plantelor. Primăvara, pământul foarte umed, se va zvânta foarte încet și niciodată în așa măsură ca semănatul să se poată face în condițiunile cele mai bune. Pe aceste pământuri, plantele se vor dezvolta încet și vor ajunge târziu la coacere, dând o producțiune mică și de calitate interioară. Pământurile prea umede se răcesc repede și plantele vor suferi de îngheț, chiar atunci când pe pământurile bune din vecini nu s'au produs pagube în urma gerului. Fânețele prea umede vor da fân în cantitate mare, dar de calitate inferioară.

Prin drenaj înțelegem toate mijloacele prin cari putem îndepărta apa nefolositoare din unele pământuri prea umede. Drenajul influențează în bine asupra pământului, efectele lui fiind următoarele:

1. Ameliorează (înbunătățește) starea fizică a pământului, deoarece prin scurgerea apei de prisos se poate ușor reface stare grăunjoasă a lui.

2. Aerisirea se poate face mai bine, aerul putând circula prin golurile lăsate de apa care s'a scurs.

3. Încălzirea pământului se face mai repede. Primăvara munca câmpului se va putea începe cu 2—3 săptămâni mai devreme, decât pe terenurile nedrenate.

4. Puterea de străbateră a apei prin pământ va fi mai mare, apa căutând să se scurgă mai repede în jos. Va crește puterea de absorbție (reținere) a materiei nutritive (hrănitoare).

5. În prezența aerului, care pătrunde mai ușor în golurile lăsate de apă, se mărește activitatea diferitelor microorganisme (vietăți mici, cari nu se pot vedea decât cu măritoare și cari produc diferitele putreziri) asupra materiilor organice din pământ.

Cari sunt semnele, după care se poate recunoaște că un teren este prea umed? Cea mai bună dovadă este aceea, că după o ploaie bună sau după

topirea zăpezii, apa stă mai mult timp deasupra pământului. Alt semn este luciul caracteristic al brazdelor fâcile de pug cu ocazia aratului. Fânețele prea umede, după un anumit timp sunt năpădite de plante cărora le place locurile umede. Între acestea ar fi diferitele specii (soiuri) de *Carex* (rogozurile). *Equisetaceae* (coada calului) și încă multe altele, cari vor strica mult valoarea fânului.

În afară de aceste semne, ne mai putem convinge de gradul de umiditate a pământului, făcând o groapă adâncă de 1—1½ m. și dacă nivelul apei subpământene este mai ridicat de 80 cm va fi neapărată nevoie de drenaj.

Se pune întrebarea, din ce cauză un pământ este prea umed? În primul rând sunt inundațiile, în urma cărora apa rămâne în locurile mai joase de unde nu se mai poate scurge. Altă cauză poate fi un strat de argilă așezat prea la suprafață. Cum argila este impermeabilă (nu lasă ca apa să străbată prin ea), apa se va aduna deasupra acestui strat așa că pământul va fi într'o continuă umiditate, putând forma chiar lacuri acolo unde locul este mai jos. Apa de ploaie și cea provenită din topirea zăpezii, nivelul ridicat al apei subpământene, pot provoca o prea mare umiditate a pământului din cauza imposibilității de a se scurge.

Drenajul poate fi făcut prin șanțuri deschise și prin tuburi (tevi) făcute din pământ ars așezate sub pământ. Noi ne vom ocupa numai de drenajul prin șanțuri deschise, din cauză că este cel mai eficient și mai ușor de executat. Drenajul prin tuburi este o lucrare mai grea, unde este nevoie de un inginer, care să facă anumite măsurători și apoi este mai costisitoare. Tuburile trebuind comandate la o cărămidărie. Pentru drenarea unui teren mai mare este nevoie de colaborarea (lucrarea împreună) întregii comune eventual a mai multor comune, când terenul de drenat este foarte întins.

În alcătuirea rețelei de șanțuri, vom ține seama de relieful terenului (șes sau înclinat), cât și de faptul posibilității de scurgere a apei. Șanțurile vor fi cât se poate de drepte și în direcția pantei (înclinării terenului). Acolo unde panta este mare, șanțurile vor fi tăcute cu cotituri, pentru a micșora puterea de spălare a apei. La colituri, peretele în care bate apa va fi întărit, pentru a împiedeca spălarea lui. Întărirea aceasta se face cu împletituri de nuiele. Vom avea două feluri de șanțuri, unele cari adună apa din teren și cari se numesc colectoare secundare, altele cari adună apa din mai multe colectoare secundare și cari se numesc colectoare primare. Dimensiunile amândurora vor fi egale, doar rolul lor este diferit. Colectoarele secundare nu este permis să fie perpendiculare pe cele pri-

mare la locul de vărsare, ele vor fi oblice astfel ca apa să se poată scurge ușor fără a roade pereții. Din colectoarele primare apa va fi condusă la un lac, un râu sau un pârau din apropiere. În caz că în apropiere nu vom găsi așa ceva, se vor săpa puțuri (tân tani) foarte adânci cari vor străbate stratul de argilă și vom căuta să dăm sub aceasta de un strat permeabil, prin care apa noastră să se poată scurge.

Inclinarea fundului șanurilor depinde de cantitatea de precipitațiuni anuale (ploi și zăpadă); pentru o distanță de 1000 m. se socotește ca mulțumitoare inclinarea de 7 m. (7 mm. la un metru) și cel puțin 3 m. Distanța între șanuri poate varia între 20 și 100 m. distanța fiind cu atât mai mică cu cât terenul este mai umed și mai argilos. Adâncimea șanurilor depinde de felul pământului, de cantitatea de apă și în fine de întrebuințarea ce vom să-i dăm aceluși teren. Pentru o lărgime a fundului de 30 cm. se socotește cam 1—1½ m. adâncime. Pe pământurile turboase (turfoase) și argiloase, adâncimea va fi mai mare decât pe cele ușoare. La fânețe șanurile vor fi făcute mai puțin adânc decât pe terenurile cari vor fi cultivate. Pereții

șanului trebuie să fie înclinați și inclinarea pereților va fi cu atât mai mare, cu cât pământul este mai ușor (mai nisipos), căci aici pericolul de a se surpa este mai mare decât în pământurile argiloase. Pentru a putea circula cu căruțele pe terenurile drenate, peste șanuri va trebui să facem poduri. Cum construirea podurilor cere cheltuieli în plus, le vom putea înlocui cu trecători. Trecătorile se fac, punând pe fundul șanului bolovani peste cari punem znopi de nulele, până la nivelul terenului. Trecătorile vor rămâne pe loc, ele ne împiedecă scurgerea apei și vor fi ridicate numai atunci, când șanul s'a înfundat și cere a fi curățit.

Șanurile vor avea nevoie de anumite îngrijiri și anume:

1. Curățirea în fiecare an, pentru a asigura o bună scurgere a apei.

2. Întărirea pereților, dacă vom observa că aceștia sunt slăbiți sau surpați.

Drenarea prin șanuri deschise este recomandabilă mai ales acolo, unde circulația nu cere prea multe poduri și trecători, mai ales la pășuni și la fânețe.

Ținerea butoaelor pline.

de P. Dăchi profesor.

Atâta timp cât vinul nou continuă să fiarbă în cel, zahărul se transformă în alcool iar gazul numit acid carbonic, se degajează și din această cauză volumul vinului scade.

Mai târziu când și fermentațiunea înceată s'a terminat, vinul intră în perioada învechirii.

În această perioadă se produc alte fenomene și anume: prin doagele vaselor între atmosferă și masa vinului se produce un schimb de gaze, care străbat înăuntru și ies afară din butoi.

Acest schimb continuu de gaze, aduc o modificare în vin, îl învechește, îi dă aroma și buchețe. Pe lângă toate acestea schimbări de gaze mai are ca consecință micșorarea volumului.

Prin urmare din momentul punerii vinului nou în butoaie și până când se trage vinul la sticle, volumul vinului scade continuu și vasele se golesc. Această scădere este cu atât mai mare cu cât vinul este mai nou, cu cât vasele sunt mai mici, temperatura mai ridicată, pivnița mai uscată și chiar și după cum sunt vasele de poroase; adică cu cât lemnul este mai rar cu atât și evaporațiunea este mai mare.

Pentru ca vinul să-și păstreze toate calitățile și pentru a nu fi expus să prindă floare și mai târziu chiar și oțetirea, vasele cu vin trebuiesc ținute totdeauna pline până la vrană și în cea mai perfectă curățenie.

În prima toamnă butoalele cu vin, fiind încă în fermentare lentă, trebuiesc umplute la fiecare 3 zile.

Peste iarnă la fiecare săptămână; iar primăvara tot la 15—20 zile odată. Pentru vinurile vechi, care au un an se umple la fiecare lună odată.

La un an scăderea vinului este următoarea: vasele care au capacitatea de 50—60 Hl. = 2—4%, și cele care au capacitatea de 6—7 Hl. = 5—10%.

Vinul ce se ia pentru umplut trebuie să fie aceeași calitate, în caz că nu avem de acela, atunci vom umplea cu un vin mai bun și mai vechi.

Pentru umplutul vaselor este bine să se păstreze în vase mici vin de aceeași categorie.

De câte ori se umblă la aceste butoaie se tratează cu fum de pucioasă, sau se introduce câte-o cantitate mică de metabisulfid de potasiu.

În unele părți se obișnuiește să se pună o pătură subțire de ulei sau spirit.

În străinătate gurile formate în vase se completează cu acid carbonic, care este un bun apărător al vinului contra microorganismelor. Atât vrană cât și dopul la fiecare umplere trebuiesc bine curățate și dacă se observă, că dopurile au un miros acru, atunci trebuiesc opărite în apă cu sodă. După umplut butoiului, la vinurile noi nu se bate dopul ci se lasă numai pus; iar la vinurile vechi se bate bine dopul dela vrană. Dopurile dela vrană să fie lungi, pentru ca se ajungă în vin, dopurile de stejar sunt cele mai recomandabile.

Pritocitul sau trasul vinului.

Pritocitul sau trasul vinului este una din operațiile cele mai importante pentru buna întreținere a vinului. Pritocitul are de scop de a despărți vinul limpede, de drojdia ce s'a depus pe fundul vasului. Deși podgoreni noștri încă nu sunt deplin convingși de necesitatea și folosul pritocului. Am întâlnit încă mulți, care au credința înrădăcinată, că vinurile noi nu trebuie trase decât în primăvară, spunând, că drojdia dă tăria vinului.

Această credință greșită este vremea să o părăsim. Între adevăr, dacă drojdia vinului nou ar fi lipsită de fermenți răi; ce provoacă diferite boli și dacă drojdia odată depusă ar sta nemișcată, atunci n'ar fi nici un rău și s'ar putea amâna pritocitul până în primăvară. Însă drojdia fie ea multă sau puțină, nu stă nemișcată decât atâta vreme cât atmosfera (aerul) este liniștită și presiunea atmosferică mare. Iată ce acestea se schimbă; adică presiunea atmosferică să micșorează, timpul stă spre ploaie sau bat vânturi din partea de miază zi, drojdile depuse să ridice din nou în vin și îl tulbur.

Mai mult ca atâtea. Drojdia nouă aproape nici odată nu este curată, căci după cum se știe este formată din resturi de ciorchini, pielică, sâmburi, pulpă, din fermenți răi și buni, din diferite substanțe cu care s'a tratat via contra diferitelor boli.

Tot complexul acesta împreună cu fermenții chiar buni, dar care după fermentare s'au depus la fund, peste un timp oare care încep și ei să se descompună și se dea vinului un gust de drojdie și o turbureală, după care vinul foarte greu se poate limpezi.

Având în vedere toate aceste considerațiuni, vedem că interesul podgoreanului este ca să facă pritocul (trasul) la vinul nou cât mai curând. Pe lângă separarea vinului limpede de drojdi, trasul mai are ca consecință o aerisire mai mult sau mai puțin energetică a vinului, aerisire care poate fi folosită sau nu, și de la utilitatea cărei aerisiri depinde, dacă pritocul trebuie făcut în prezența sau absența aerului. Trasul se poate face în contact cu aerul, adică lăsând vinul să curgă pe slăvină în podvelişcă și de acolo îl trecem în vasul dorit, atunci când vinul este nou și n'a mai fost tras, când trebuie învechit mai repede și când închiderea culoarei nu constituie un defect. El se mai face atunci, când vinul conține prea multe materii albuminoide, care sunt un pericol pentru viitorul vin, căci prin aerisirea vinului și a materiilor albuminoide aceste devin insolubile și se depun.

Trasul închis se face în așa fel încât vinul nou sau vechi cum ar fi să nu vină în contact cu aerul. Asemenea tras se recomandă pentru vinurile noi, care au provenit din struguri mucegăiți sau atacați de alte boli, și pentru ca să ne convingem cum trebuie să se

facă trasul, înainte cu 48 ore de tras scoatem într'un pahar vin și îl lăsăm descoperit 15—16 ore. și dacă vinul se tulbură înseamnă, că aerul îl strică și trasul trebuie făcut închis. Invers se face trasul, dacă vinul nu se tulbură. Vinurile vechi de regulă se trag închise. Anul acesta recomand ca trasul vinurilor din podgoria Aradului să se facă deschisă.

Numărul de câte ori să se tragă un vin variază, 2—4 ori; la vinurile dulcele se va face de 4 ori, la vinurile de desert și complet fermentate de 3 ori și la vinurile acre și slabe în alcool de 2 ori și al 2-lea tras la asemenea vinuri să se facă închisă.

Primul pritoc anul acesta, se poate face pentru cei ce au cules mai de vreme și vinul s'a limpezit în luna Decembrie; iar pentru cei ce au cules mai târziu și vinul încă se găsește în fermentare trebuie să-l facă în Ianuarie după un frig și, când vinul s'a limpezit.

Al 2-lea pritoc se face pela sfârșitul lui Martie, înainte de a veni căldurile și a începe circularea sevei la vița de vie.

Al 3-lea pritoc se face prin luna August, înainte de culesul viilor.

Buloalele în care se trage vinul trebuie să fie curate, lipsite de orice miros strein și dacă se poate și chiar se recomandă ca să se clătească cu apă curată înainte de introducerea vinului în ele. Când se trag vinuri albe este recomandabil, ca vasele în care se trage să fie puțin afumate cu pucioasă. Pentru vinurile negre (roșu) sănătoase nu se recomandă afumatul vasului în care se pune vinul tras și, trebuie afumate vasele în care se trage vinul roșu, dar din struguri stricați, căci prin o afumare slabă mai puțin se decolorează, decât dacă n'ar fi afumat.

Ziua cea mai bună pentru a trage vinul este o zi senină, liniștită și chiar dacă bate vântul să fie dinspre miază noapte, presiunea atmosferică ridicată, căci în asemenea condițiuni vinul se găsește liniștit.

A v i z.

Se aduce la cunoștința celor interesați că precum în trecut așa și în viitor Buletinul Agricol se va expeda în mod gratuit: Preturilor, Serviciilor veterinare de plase, Oficiilor Protopopești, Parohiilor gr. ort. rom. Direcțiunilor școalelor primare de stat. Regiunilor agricole, Oficiilor promontoriale. Composesoratorilor urbariale sau asociațiilor de pășuni Caselor Culturale. Informatorilor agricoli, și conducătorilor stațiunilor meteorologice.

Avem convingerea fermă că și în viitor vom putea beneficia de concursul colaboratorilor noștri.

Important.

La încheierea Buletinului nostru ne-a sosit adresa de jos dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor, care o publicăm spre luare la cunoștință de toți cei interesați.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR Direcțiunea Viticulturii.

No. 259053 din 31 XII. 935.

Domnule Președinte, al Camerei de Agricultură, Circumscripția, Arad.

Prin prezenta vă facem cunoscut că am depus pe biroul Corpurilor Legiuitoare proiectul de lege pentru apărarea Viticulturii, care prevede în primul rând oprirea pe timp limitat a oricărei noi plantări sau extinderii de vii.

În consecință, vă rugăm să binevoiți a aduce la cunoștința cultivatorilor că orice nouă plantațiune de vie este interzisă și că Secțiile Agricole județene precum și Camerele de Agricultură, sunt oprite cu începere dela 20 Decembrie a. c. să mai elibereze asemenea autorizații, conform circularei telegrafice ce v'am trimis.

Le veți mai face cunoscut că certificatele primăriilor și a oricărei alte autorități nu vor putea face nici un fel de dovadă cu privire la pregătirea terenului sau a altor angajamente făcute în vederea de noi plantații, și că Ministerul recomandă de aceia ca locuitorii să nu mai facă cheltueli zadarnice cu pregătirea terenului sau angajării de vițe, întrucât se expun la pagube rezultând din stricta aplicare a dispozițiilor legii care se va nota în actuala sesiune a parlamentului.

Ministerul
Agriculturii și Domeniilor
ss. V. P. Sassu

Director,
ss. I. C. Teodorescu

A v i z.

Sindicatul Cultivatorilor de sfeclă de zahăr din Arad și Banat, aduce la cunoștința cultivatorilor că fabrica plătește bonificația de 1.— Leu (unu) per kgr. pentru anul 1933 34 și acelor care au pierdut decontarea. Cultivatorii, chiar și mai mulți la o altă, pot încredința pe oricine să ridice banii. Sindicatul idem este cu plăcere dispus să facă încasările de bani — dacă i-se dau delegații — ca după aceia să-i trimită îndreptățiților. Delegația trebuie să fie făcut la Primăria comunală în deplină ordine după cum scrie legea.

Sindicatul Cult. de sfeclă de zahăr din Arad și Banat.

ss. Dr. Marșieu
președinte

ss. Ing. Agr. Alföldy
secretar

La Camera de Agricultură secția Arad se află de vânzare berbeci de răsă pură țigaia cu 50% reducere, adică cu Lei 250 bucata.

La Camera de Agricultură Arad se află de vânzare 2000 kgr. muștar negru. Prețul și condițiile de vânzare se pot afla la biroul Camerei între orele de oficiu.

Cei interesați să se adreseze Camerei.

Agricultori!

Abonați Buletinul Agricol. Cursiștii cari au certificate de participare la curs și membrii „soc. apicole Arădane” plătesc Lei 30 iar alții Lei 50 pe an.

Agricultori,

Camera de Agricultură Secția Arad va ține în fiecare comună cursuri agricole de 3 până la 14 zile, dacă 25 plugari se obligă în scris a cerceta regulat conferințele.

Tabloul celor înscriși se va înainta prin Primăria comunală.

Semințe de lucernă se cumpără de Camera de Agricultură Secția Arad în orice cantitate cu preț mai mare decât pe piață.

Societatea Apicolă Arădană dorește tuturor membrilor ei un „An nou” cu bine.

Apicultori!

Semnați acții la „Coperativă pentru desfacerea produselor apicole” și faceți propagandă între apicultorii cunoscuți și vecini.

Agricultori abonenți!

Dacă nu vă sesește Buletinul regulat, interesați-Vă la oficiul postal din loc căci din parte-ne Vi se expedează regulat.

În orice caz rugăm a ne aviza, că să putem face și noi intervențiile cuvenite.

Abonamentul la Buletin; pentru Cursiștii, cari au certificate și pentru membrii societății apicole Lei 30., iar pentru alții Lei 50 pe an.
